

குமயம்

கந்தர்
மாவை வெண்பா

ஆக்கம் :
ஆசிரியர்
மா. குமாரசாமி
காங்கேஸ்துநூர்.

ప్రాణాశ్వర శ్రవణ

మంగళ

సమితి

మిషన్ కోర్టు

అంతర్జాతీయ

கும்பம்

கந்தர மாணவ வெண்பா

கன்னுகம் - மயில்ளி சைவ மகாத்தியாலை

முன்னாள் அதிபரும்

காலஞ்சென்ற

கன்னுகம், சைவப்பிரசாரகர்,

குரு. சி. மாணிக்கத்தியங்கராஜ பண்டிதர்

அவர்களின் புத்திரனுமானிய,

மாணவயாதீன வித்துவான்

செஞ்சொற் புலவர் - பண்டிதர்

க்ரு. மா. குமாரசுவரம் அவர்கள்

இயற்றியது.

விபவ ஸு சித்திரை திங்கள் (க), ம் நாள்
(13 - 4 - 1988)

வெளியீடு - மாணவயாதீனம்

குமயம்
கந்தி
மாவை வெண்பா

முன்னுரை

“சைவசமயமே சமயம்”, “சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறில்லை” என்றெல்லாம் சாஸ்திரர்களாற் போற்றப்படும் சைவசமயத்தின் உயரிய தத்துவங்களையும் உண்மைகளையும் உலகுக்கு எடுக்குக்கூட்டுவன் சைவத்திருமுறைகளும் புராணங்களுமேயாகும். பெறிய புராணம் - திருவிளையாட ந்புராணம் - கந்த புராணமாகிய மூன்றும் இறைவனின் முச்சடர் போன்ற சிறப்புடையவை.

இப் புராணங்களின் கதைகளுடாகச் சமய உண்மைகளை, பத்திச்சுவை நனி சொட்டச்சொட்டச் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம், உபந்தியாசம் செய்கு, சைவநஞ்மக்களை பக்திவஸீப்படவைத்தவர், இற்றைக்கு 42 ஆண்டுகட்குமுன் வாழுந்த வீரசைவ ஸீலர், சன்னுகம் குரு. சி. மாணிக்கதியாகராஜ பண்டிதர் அவர்கள் ஆவர். இவர்கள் சன்னுகம் திரு. ஆ. குமாரசுவாமிப் புவர் அவர்களின் தலை சிறந்த மாணவர். “கேட்டாரிப் பிணிக்குந் தகைய வாய்க் கேளாரும் வேட்பமொழியு”ஞ் சொல்லாற்றல் மிக்கவர்.” நாணிக்கண் புதைக்கும் வண்ணம் நான் முகன் தேவியாகும் வாணிக்கும் வகைகள் சொல்லும் வண்சுபைச் சிஸ்கம். ஈழம்-முதல் - தமிழ்க்கூறும் தல்லுலகம் எல்லாம் சென்று செந்தமிழாற் சைவப்

பணி செய்தவர். சபையோதை தன்பாலிமுக்கும் உருவும் உடையுங்கொண்டவர். இவரின் பிரசங்கங்களைக் கேட்ட பெரியோர்கள் - இன்றும் இவரின் சொல்லாற்றலை, அடுக்குமொழியை, சொல்லும் பாணியை சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வர்.

பண்டிதர் அவர்களின் தவப்புதல்வன்றுள் - குமாரசுவாமி அவர்கள் - நல்லாசிரியராகி சன்னுகம் மயிழ்ணி கைவமகா வித்தியாலயத்தில் 38 ஆண்டுகள் உதவி யாசிரியராகவும் தலைமையாசிரியராகவும் சேவையாற்றி மக்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமான வர். முறையாக வித்துவசிரோமணி கணேசயா அவர்களிடம் பண்டிதவதுப்புப் பாடம் கேட்டவர் - தந்தையார்போல் உபந்தியாசம் செய்வதில் திறமைக்கவர் - முருகனிடம் அளவற்ற காதல் கொண்டவர் - உள்ளம் நெசிழப்பாடி மெய்மறந்து நிற்பவர் - கைவப்பணியே தம்பணியாகக் கொண்டு - மாவை முருகன் ஆலயத்தில் - கந்தரலங்காரம் - கந்தரநுட்தி யாடி வருடக் கணக்காக விளக்கவுரை நிகழ்த்தியவர். கைமாறு கருதாது செய்த கைவப் பணியைப் பாராட்டி 170ல்மாவையாதினம் - செஞ்சொற் புலவர் பட்டமும் விருதும் அளித்துக் கொரவித்தது. செஞ்சொற் புலவர் பண்டிதர் குமாரசுவாமி அவர்கள் மாவைக் கந்தன் மேற்கொண்ட மாருக்காதலால் உள்ளமுருகி “அவனருளால் அவன்றுள் வணங்கி” செஞ்சொற் புனோமாலையொன்றை நூற்றியொரு வெண்பா மலரால் தொடுத்து முருகன் திருவடிக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

சொல் - பொருள் - அணி, நயம் - பக்தி மிக்க திப்பாட்ச்கள் - பாடும் அடியார்தம் உள்ளத்தைப் பாகாக்கிவிடும். ஈக்திமிகுந்த மந்திரமலர் மாலையரய் அமைந்துள்ள இந்நுலில், கந்தவேளின் சிறப்பு வீரம், அடியார் முறையீடு - மரண பயம் - தொழுவார் பெறும் பயன் - தலச்சிறப்பு - அருள் பெற்ற அடியார்கள் - நெஞ்சுச்சிவுறுத்தல் ஆதியன அமைந்திருக்கக் காணலாம். நித்தியபாராயணம் செய்யக் கூடியது. அடியார்கள் பாராயணம் செய்து மாவைப் பெருமானின் அருள்பெற்றுயியுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

செஞ்சொற்புலவர் - பண்டிகர் மா. குமாரசுவாமி அவர்கள் மேறும் பல கைவப் பணிகள் தொடர்ந்து செய்து நீண்டநாள் வாழ - கந்தன் திருவஷ்டபோற்றி அன்புற வாழ்த்துகிறேன்.

பிரபன ஸௌ மஹாஜன
கவியகம் ருபாசா க. கு. கூன்முகநாதக்குருக்கள்
பாத்ரபதம் (உத்ராடம்) கரூ மாண ஆதினகர்த்தா
கங்கிரவாராம்.

கந்தர் அவங்கார நிறைவு விழாவில் (1970ல்)
ஆசிரியரை ஆதினம் கொரவித்தல்.

மின்சார மின்சார மின்சார மின்சார
கந்தர் கந்தர் கந்தர்

மாவை வெண்பா

பாயிரம்

* முன்னுரை மான நன்னயல் காட்டிச்
சொன்னவிப் பாயிரப் பொன்னெழில் புகல்வது

வெண்பா

மாவைக்கந் தன்பால் மனம்விட்டுப் பத்திவென்
பாவைக்கும் பண்டிதப் பண்பாளன் - நாவைச்சொல்
ஆரம்மைக் கப்பயன் ஆக்குமா ஸிக்கக்கு
மாரக்கா மித்தயிழுக்கோ மான்.

அகவற்பா

சித்தத் தெளிவாய்ப் பத்திப் பரவசம்
சித்தி தெருட்ட எத்திக் கும்குகன்
அத்தன் அவளெனப் புத்தி பொலிய
மூர்த்தித வதீர்த்தம் ஆர்த்தவிம் முன்றும்
நேர்த்தி நிகழும் சீர்த்தித் தலமேர
மாவை, மற்றிலை ! தேவும் செந்திலோன் ;
யாவும் குகனே பாவும் அஸ்ருகே,
என்றே பிரேமை நன்றே பெருக
குன்றும் இதயம் குன்றே யாகி
அன்பாம் அருவி இன்பா யூற,
அங்குந் ராடத் தீங்கவி வெண்மலர்
வெண்பா மாலை ஒன்தொடை யாக

அனைக்கும் அர்ச்சனை உழைக்கும் இறைக்கும்
கண்ணுதற் கதிராய்ப் பெண்கூடர் கார்த்திகைச்
சரவணப் பொய்கையில் அரை நுசின்னம்
கந்தென வழைந்த கந்தனுக் காரும்
உபயம் இதனை அபய மென்றே

ஏந்தனன்
மாணிக் கமாந்தி மாணிக் கத்தி

யாக ராஜ யோகவு பவாச

குருவின் சுதனூர் குருவிலே கலைஞர்

குமார சுவாமி குமார வேள்போற்

ஞகைக் கும்பொருள் போதிக் கவல்லார்

குன்னைப் புலவர் மன்னிய மயிலனி

வித்தியா சாலை மெத்தகு மதிபர்

தந்தையின் கலையும் சந்தமும் முதுசொம்

வந்தெனப் போற்றிச் செந்தமிழ் உரைசங்

கீத நுண்மை போத வண்மை

படைத்த பண்டிதர் படைத்த வெண்பா

கடைத்தமிழ்ச் சங்கத் திடத்த தாமெழில்

அணிநனி யழைந்த குணவலங் கார

நாவிது மாவை வேலவ ரடியார்

சாலத் துதிக்கவிக் காலத் தின்னல்

நீங்கி நிம்மதி ஒங்க உணர்த்தும்

சேவலும் மயிலும் மேவரும் வேலும்

மாவை முருகன் ஏவலிற் ரேஞ்சி

அருச்சனை வெண்பாப் பொருட்சவைச் செறிவாய்

ஈழம் இலங்க வாழுநர் துலங்க

ஆளும் மொழியாய் மீளச்

செந்தமிழ் ஒங்கும் செவ்வேள் அருளிலே.

நம. சிவப்பிரகாஷம்

அகில இவங்கை

இந்து மகாசபைத் தலைவர்

(சட்டத்தரவீ)

சிவமயக்

கந்தர்

மாவை வெண்பா

காப்பு

1.

சீர்பெருகு மாவைத் திருமுருகன் சந்திதியில்
ஆர்வமொடு வீற்றிருக்கு மைங்கரனே — பார்பரவு
தம்பிதனை வெண்பா விற் ருள்பணிந்து பாடுகிறேன்
தும்பிமுகா நீயே துணை.

2.

பாட்டெழுத நான்றியேன் பாட்டி அனதுபுகழ்
கூட்ட வகையறியேன் கூர்வேலா — ஏட்டிலே
நல்லபடி நானெழுத நாமகனே மாவையுறை
வல்லவனே வந்தருகு வாய்.

3.

தாயார் பெறவில்லை தந்தை நுதல்விழியின்
தியாகிச் சேயான தேவனங்கள் — தாயாகித்
தாங்கி யருள்புரிவான் தண்ணூர் வயஸ்மாவை
ஒங்குபுகழ் வேலவளைன் ரேது.

4.

கந்தனுறை மாவையிற் காட்டுகிற தீபங்கள்
சிந்தனையைக் கந்தன்பாற் சேர்த்துவிடும்-மந்திரங்கள்
முந்தைவினை போக்கிவிடும் மூவாகச நீக்கிவிடும்
பத்தவினை மாற்றிவிடும் பார்.

5.

மூலப் பொருளாவான் மூர்த்திதலந் தீர்த்தமெலாஞ்
சாலப் பொருந்துகிற தண்ணெளியான் — கோலமிது
மாவைப் பதியுறைவான் மக்கள் துயர்தீர்த்து
ஆவிக்கு நற்றுளையா வான்.

6.

இந்திரனும் வானவரு மேத்துகிற வாழ்த்தொலியும்
அந்தனைர்கள் கூறு மருமறையும் — மந்திரமும்
ஆனந்தக் கூத்துடையா ரார்ப்பரிப்பும் மாவையில்
ஞானவொளி காட்டுந் நனி.

7.

பாஷப் பரவுமிடம் பண்டிதர்கள் கூடுமிடம்
ஆடி யடங்குமிடம் அற்புதங்கள் — நாடுமிடம்
ஒடி யொதுங்குமிடம் ஒங்காரக் கந்தனிடம்
தேடியுறை மாவையிட மே.

6.

சின்னஞ் சிறுபிள்ளை செந்தாச் தகும்பிள்ளை
வன்னமயி வேறி வரும்பிள்ளை — மன்னுலகில்
தேவர் தொழும்பிள்ளை சிருடைய வேற்பிள்ளை
மாவைநகர் மாப்பிள்ளை யே.

7.

அருவாகி யுள்ளுறையு மாணந்தத் தெய்வம்
குருவாகி வந்தகுக தெய்வம் — திருவாரும்
மாவைத் தலமுறையும் மாணிக்கத் தெய்வமுயற்
தேவர் தொழுந்தெய்வ மே.

10.

சாராறு தோள்காட்டி யின்ப விழிகாட்டி
ஓராறு தண்மூகமு மொண்வேலும் — நேராக
மாவையிற் காட்டி மனங்குளிர வைத்தனனே
தேவர் தொழுந்தேவ னே.

11.

வேலும் மயிலுமென வேண்டுவார் தங்களூடன்
பாலும் மழுமாய் பழகிடுவான் — வேலுடனே
வந்தருளிக் காத்திடுவான் வண்மாவை விற்றிருக்கும்
சந்தர வேலனெனச் சொல்.

12.

ஆறுமலை யாடுவரு மன்னை ஸமர்ந்திருந்து
ஆறுமலை கிரிமலை யாக்கினான் — சிறும்
மயிலேறி வந்துநன் மாவை யுறையும்
அயில்வேல னென்றே யறி,

13

தந்தையின் பிள்ளையாய்த் தப்பரமல் வந்துதித்தான் விந்தை புரிமரவை வேல்முருகன் — தந்தையோ கட்டெரித்தான் முப்புரத்தைச் சூர நுடல்கெடவேல் விட்டறித்தான் வெலனிவ னே.

14.

மயிலேறி யீசற்கு மந்திரஞ் சொல்லி நிலைபேறு கண்ட நிமலன் — நிலையாக ஆடு மயிலேறி யம்மை யிருவருடன் கூடுமிடம் மாவையெனக் கூறு.

15.

வேதப் பொருள்றியா வேதன் தலைகுட்டிப் பாதம் பணியவைத்த பாலகன் — சீதவயல் நன்மாவை நாயகன் நாதற்கு நாதனிவன் துன்பகற்றி நிற்பான் துணை.

16.

சீரார் பரங்குன்றம் செந்தூர் திருத்தணியும் ஏரார் பழநியொடு ஏரகழும் — நேராகக் கண்ட முருகனைநாம் காலமெல்லாம் மாவையிற் கண்டு களித்திடுவோம் கான்.

17.

வேஹும் மயிலும் வினைதீர்க்கும் வேவைனின் காலுமே முத்திதனைக் கைகூட்டும் — பாலகனும் மாவைக் குமரன் மஸரட்யே தஞ்செலேனில் பாவப் பிணியோடும் பார்.

18.

புவியரசி நன்மா குதப்புர வல்லி
பவவினையால் வந்தபழி தீர்ந்து — நவமாக்க
கந்தனுக்குக் கோயிலொன்று கட்டினார் மாவையில்
கந்தனருள் கண்டு களித்து,

19.

அலங்காரம் நல்லூரில் ஆந்தேரே வேலன்
தலங்கானு மன்னதா எந்தான் — நவமாக்க
அருட்கோலன் காட்டி யடியார்க் கருகுந்
திருக்கோலம் மாவையெனத் தேர்.

20.

நிலந்தரும் கல்விதரும் நீண்டபுத்தி யாக்கை
நலந்தரும் செல்வமும் நல்கும் — வலந்தரும்
மாதா விலுமினிய மாவை நகர்வேலன்
பாதார விந்தம் பணி.

21.

ஆறு முகங்காட்டி அஞ்ச முகமோட்டித்
தேறு முகந்தந்த தெய்வமே — ஆறுபடை.
வீடுடைய வேவைனே விண்ணேர் புகழ்மாவை
நாடுவந்த தேரே நவில்.

22.

ஆசை யடங்குமிடம் ஆங்காரம் நீங்குமிடம்
ஓசை யொடுங்குமிடம் உண்மையில் — பாசம்
அழியுமிடம் வேல ஏருங்குமிடம் புத்தி
தெளியுமிடம் மாவையெனத் தேர்.

23.

கோலத் திருவுருவைக் கூர்வேவின் தண்ணளியைக்
காலமெலாப் கண்டு களித்திடுவீர் — வேலவளை
சிலமிகு மாவின் திருவைத் தினந்தொழுது
ஞாலமிகை வாழ்வீர் நனி.

24.

புத்திவரும் சக்திவரும் போற்றித் துகித்திடவே
பத்திவரும் பாடிப் பரவிடவே — முத்திதரும்
ஆனை முகன்தம்பி ஆறு முகன்மாவை
வானவளை யென்றும் வழுத்து.

25.

அரவின்னை கொண்ட அரிமருகா மாவைச்
சுவண்ப வாவெனக் காற்றி — இரவுபகல்
அந்ற இடங்கண்டு ஆறு முகம்பெற்றுப்
பற்றற்று வாழ்வீர் பணிந்து.

26.

வள்ளியொடு குஞ்சரியை வாரி வலமிடமாய்
அன்னி யனோத்தே யருகிருத்தி — மெல்லவே
மாவைப் பதியமர்ந்து மக்கள் நுயர்போக்குந்
தேவனிவன் கெந்தூர னே.

27.

கேட்ட வரமருள்வான் கேள திருப்போர்க்கும்
ஊட்டவளர் தாய்போ வுதவியோன் — நாட்டமொடு
மாவைப் பதியுறையும் மன்னான் மலர்தேய
பாவவினை போக்கும் பணி.

28

வள்ளி ! உனதடியில் வந்தடைந்த வேடனவன்
தெள்ளுதமிழ் தந்த சிவகுமரன் — வள்ளல்
அடியார் துயர்போக்கு ஆசையொடு மாவை
குடிபுகுந்தா னென்றே குறி.

29

புலண்டக்கிப் போற்றிவரும் புண்ணியர்க்கு மாவைத்
தலமுருகன் தன்றுள் தருவான் — நிலவுலகில்
கந்தா ! கடம்பா ! கதிர்வேலா ! என்றுருகிச்
சிந்தையிற் கொள்க தினம்.

30

அருளொழுகு கண்களோடு அன்புழக மாறும் பெருகுபுய
மீராறும் பேணும் — திருவடைய கூர்வேலுங் கண்டு குளிர்ந்திடலாம் மாவையில்
ஏர்பெருத கந்தன்று வேத்தி.

31

அந்தரம்வாழ் தேவ ரரிபிரம னிந்திரனும் சிந்தை
மகிழ்ந்தினிது சேவிக்க — பஞ்சரதம் ஏறிவரும் வேலவளை இன்பமுறக் கானுபவர்
பேறுபெற்றூர் மாவையிற் பேச.

32

கண்ணுதலான் பெற்ற கனியமுதே ! கந்தனே !
விண்ணேர் சிறைமீட்ட வேலவனே ! — மண்ணுலகில்
மக்கள் துயர்போக்கு மாவை தனிலமர்ந்து
பக்கத் துணையானுன் பார்.

38

தொல்லை வினவந்து துன்பப் படுத்தாமல்
எல்லை யிலாவின்ப மெய்திடவே – சொல்மாவை
கந்தன் திருவடியைக் கைதொழுது ஏத்திடுவீர்
சிந்தை தனியோடுக்கி யே.

39

ஆரா வழுதே அடியே ணடிபோற்றி
நீராய்க் கசிந்துருகி நின்றிடச்செய் – சீராரும்
வேல்முருகா மாவை விளங்கு சிவகுமரா
மால்மருகா மன்னு மகிழ்ந்து.

40

கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா காங்கேயா
சிந்தா குலமகற்றுஞ் செவ்வேளே – வந்தானும்
மந்தா கினிமகனே மாவைப் பெருமானே
எந்தா யிரங்கா யினி.

41

நக்கீரன் செய்தமுரு காற்றுப் படைக்கிரங்கி
அக்கிரமம் மிக்கமலை யானவனை – தக்கபடி
தண்டித்த வேலவனே தண்மாவை காவலனே
அண்டியுனைப் போற்ற வருள்.

42

பொற்சிலம்பு தண்டையும் பூணுல் அரைஞானும்
கொற்றமுறு வேலுங் குளிர்முகமும் – பற்றுடனே
காணவே கண்ணிரண்டுங் காணு கதிர்மாவை
வாணுதல் வள்ளிகண வா,

43

அலங்காரஞ் செய்து அநுபூதி கண்டு
இலங்கு திருப்புகழு மேற்றித் - துலங்கும்
அருண கிரியாரை யாண்டகுகா மாவைத்
திருவே யெனக்குமரு ளே.

44

கந்தர் கலிவெண்பா காட்டி யருள்பெற்ற
எந்தை குமர குருபரன்போல் - சந்ததமும்
கந்தனே மாவைக் கனியே யுனெப்பாட
வந்தருள வேண்டும் வரம்.

45

பாடிப் பரவிப் பணிந்துருகி நின்னடியைக்
கூடிடவே வேண்டுகிறேன் கூர்வேலா - ஓடி
மயிலேறி வந்திடுவாய் மாவைப் பதிவாழ்
அயில்வேல் கரங்கொண்ட வா.

46

தேவர் சிறைமீட்ட தெய்வமே சீருடைய
மாவைப் பதியுறையும் மன்னவனே - பாவியேன்
நாளும் மனமொடுக்கி நாவா ஹுனைத்துதித்து
வாழ் வழிகாட்டு வாய்.

47

நோயுற் றழுந்தாமல் நொந்துமனம் வாடாமல்
பாயிற் கிடக்காமல் பாவியேனை - நேயமொடு
மாவைப் பதியுறையும் மன்னு மயிலேறும்
தேவே உனதடியிற் சேர்.

48

தாயா ரெனக்கில்லை தந்தைமனை தானில்லை
நாயாய்க் கிடந்தலைந்து நானிங்கு - பேயாகித்
தேடுவா ரற்றுத் திரியாமல் மாவைவளா
ஆடுமயி லோனே யருள்.

49

புழுவாய்ப் பிறந்தாலும் பூதலத்தி ஹுன்னை
வழுவாது ஏத்தியே வாழ்வேன் - அழுதழுது
மாவைத் திருமுருகா மால்மருகா வென்றேத்தும்
பாவியைன்த தள்ளாமல் பார்.

50

இன்னல் பலவந்து ஏங்கித் தவித்தாலும்
உன்னடியை யான்மறவே னுத்தமனே - மன்னுபுகழ்
மாவைப் பதியுறையும் மன்னவனே யுன்நாமம்
நாவில் நிலைத்திடச்செய் நானும்.

51

கந்தா முருகா கதிர்வேலா மாவைநகர்
வந்தான் சிவகுமரா வாழ்த்துகிறேன் - நெஞ்சதனில்
அஞ்சதலை நீக்கியே யாறுதலைக் கந்திடுவாய்
வெஞ்குர் தடிந்தவே கே.

52

ஆலால முண்ட வரஞர் திருமகனே
சேலார் வயல்மாவைச் செம்மலே - மாலோன்
மருமகனே வந்து மரணபயம் தீர்ப்பாய்
அருமருந்தே யாறுமுக வா.

53

என்னமெலாந் நின்னடியே வேறேதும் யானறியேன்
தண்வயல்குழ் மாவைத் தனியரசே – மன்னுலகில்
காக்குங் கடவுளைக் கைசூப்பிப் போற்றுமெனைத்
தூக்கிவிட லாகாதோ சொல்.

54

பள்ளியறை தன்னிற் பரிந்துரைத்துச் சீர்மாவை
வள்ளி யெனக்காக வாதாடி – உள்ளநிறை
தண்டமிழிற் பேசித் தமியேன் ஆண்டருளப்
பண்ணிடுவா யின்றே பணிந்து.

55

ஆகின நற்குருவா மையா மனமுருகி
வேதா மிகவகுத்த வேதங்கள் – ஒதியே
பூவைச் சொரிந்துசெயும் பூசைக் குகந்துகந்தன்
மாவையருள் கின்றுன் மகிழ்.

56

மன்றுடி மைந்தனே மாவையறை கந்தனே
குன்றேறி வாழுங் குமரனே – என்றுமே
இன்புற் றிருந்து இனிய புகழ்பேசி
யன்புற் றிருக்க வருள்.

57

என்று வரும்மரணம் என்று விழுமுடலம்
ஒன்றும் புரியா துழல்கின்றேன் – பொன்றுநாள்
வந்தென்னைச் சேரமுனம் வாராய் வளர்மாவை
சுந்தரா நல்ல துணை.

58

உள்ளக் கிளியதனி லுன்னுருவம் மாவையுறை
வள்ளலே யானெழுதி வாழ்த்துகிறேன் – துள்ளியே
ஓடவிட மாட்டேன் உலவுபுல ணெந்திணையும்
ஆடவிட மாட்டே னறி.

59

அறப்பணிகள் செய்தறியே னாலும் பாதம் குறை
மறப்பறியேன் மாவை மணியே – பிறப்புதரும் குறை
பந்த விணைகற்றிப் பாதார விந்தத்தைத் துறைகளும்
தந்தருள்க ஞானபண்டி தா.

60

கிள்ளைமொழி பேசிக் கிழுகிழுக்க மாவைதனில்
வள்ளியோடு குஞ்சரியும் வாய்த்திருந்தும் – பிள்ளையிலாப்
பாவியென வுன்னைப் பரிகசிக் காதிருக்கத் துறைகளும்
தாவியேனத் தத்தெடுப்பா யே.

61

இன்னல் தணீங்கி யேற்று அடியவரை
அன்னையெனக் காக்கு மரிமருகா – வன்னமயில்
கொண்டவனே மாவைக் குகனே யடியவனின் குறை
பண்டைவினே போக்கிவிடப் பா.

62

பாத கமலத்தைப் பற்றுமல் பற்றறுத்துப்
பாத கமலத்தைப் பற்றிடச்செய் – சீதவயல்
மாவைப் பதியுறையும் மாமணியே மாலறியாத
தேவன் திருக்குமர னே.

68

காத்திடுவா யென்றுன்னைக் கையெடுத்துக் கந்தப்பா
ஏத்தித் தொழுகின்றேன் என்னுள்ளம் – பார்த்து
இனியா கிலுமிரங்கி யேற்றிடுவாய் மாவைக் கிடை
கணியா இனிக்குங்கு கா.

69

ஆத்தா எடித்தானோ அப்பன் மறுத்தானே
சேர்த்தெனைக் கொள்வதற்குத் தேவியரும் – பார்த்து
வெறுத்தாரோ மாவைசேர் வேலவரே சொல்லும்
ஒறுத்தாலும் போகே னுணர்.

70

பொல்லா வினைபோக்கிப் புன்னெறியிற் சேராது
எல்லா நலனு மெனக்களிப்பாய் – நல்லமனம்
தந்திடுவாய் மாவை தருநிதியே வேலமுருகா
சிந்தை யுறைதெய்வ மே.

71

ஆசை யறுத்துவிடு அன்பாக வுன்புகழைப்
பேசவேணை வைத்துவிடு பெம்மானே – நீசனெனத்
தள்ளியே வையாதே தண்வயல் சூழ்மாவை
வள்ளிக்கு வாழ்வளித்த வா.

72

போகுமிட மறியேன் புத்திது மாறுகிறேன்
தாவுங் கொழுகொம்பு தான்றியேன் – பாவியேண
பாராது நீயகன்றுல் பார்த்திடுவா ராஸ்மாவை
சீரான வேற்பிள்ளை யே.

73

மாவை வளர்சோலை மாங்குயிலாய் நான்பிறந்தால்
குவி யுனையழைத்துக் கும்பிடுவேன் – பூவுலகில்
ஆக்கி விடுகுயிலாய் ஆனந்த வேலவனே
தூக்கிவிடு நீயே துணை.

74

மாவையில் நந்தவன மாமலராய் நானுதித்தால்
பூவாகி நின்னடியைப் பூசிப்பேன் – ஒவாது
மாலையா யென்றும் மணிமார்பிற் சேர்ந்திடுவேன்
வேலையா வேண்டுமிது வே.

75

வேளப்பா நன்மாவை வேலப்பா என்பாடல்
கேளப்பா சீர்கார்த்தி கேயப்பா – வாழப்பா
பாழப்பா இப்பிறவி பாவியுடல் வீழுமுனம்
ஆளப்பா வந்துகந்தப் பா,

76

எல்லா மறிபவனே யெங்கும் நிறைபவனே
நில்லாத யாக்கை நிலைகெடுமுன் – தில்லையுளான்
மெந்தனே மாவை மரகதமே மற்றெனது
சிந்தை தெளிந்திடவே செய்.

77

பஞ்சப் புலனடக்கிப் பாவி மனமொடுக்கி
அஞ்செழுத்தை யோத வறிவிப்பாய் – நெஞ்சினில்லாத
ஆறெழுத்தைக் கண்டு அகங்குளிரச் செய்மாவை
ஏறுமயி வேறுபவ னே.

78

உன்னுருவம் கண்பழியா யுள்ளத்தைத் தொட்டவுடன்
கன்மனமும் நெக்கிக் கசியுதே—வன்னமயில்
ஏறிவரும் மாவை யெழிலாரும் வேலவரே
ஆறுமுகந் தாருமை யா.

79

சித்தமெலா முன்னடியிற் சேர்த்திடுவாய் செவ்வேளே
புத்தி தடுமாறிப் போகுமுனம்—சத்தியமாய்
உன்னைவிட வற்று ரொருவரிலை யிங்கெனக்கு
மன்னுகுக மாவைமன் ன.

80

ஆடவைத்தா யாடுகிறேன் அன்பர் தொழுங்குமரா
கூடவைத்தா இுன்னடியிற் கூடுகிறேன்—தேடவைத்து
துஞ்பப் படுத்தாதே தூமாவைக் கந்தனே
இன்பத் திருவே யினி.

81

எத்தாலு முன்னையே யேத்தித் தொழுகின்றேன்
செத்தா லெனையெங்கு சேர்த்திடுவாய்—பித்தான்
பத்தனென மாவைப் பரனே யறியாயோ
சித்தப் படியெதுவுஞ் செய்.

82

அரனேர் மகனே அரிமருகா வேலா
சரவண சண்முக சாமி—இரவுபகல்
என்றும் நினதடியே யென்மனத்தில் சீர்மாவை
ஒன்றியுள் கந்தா வுணர்.

83

சரவணத்தில் வந்துதித்த சண்முகனே மாவைப்
புரமிடமாய்க் கொண்டுறையும் பொன்னே—பிரமனின்
ஆங்காரம் நீக்கி யருள்புரிந்த வேலவனே
தூங்காம லென்னுள்ளந் தூங்கு.

84

கல்லா திருந்துவிட்டேன் கற்றோர்கள் தம்பக்கம்
செல்லா தொழிந்தேன் சிறுமையேன்—வல்லானே
மாவையுறை வேலவனே மண்ணி ஆனையன்றிப்
பாவியெனக் கார்த்துணையப் பா

85

மடக்கவழி காணேன் மனக்குரங்கு ஓடிப்
படக்கெனவே பக்கமெலாம் பாயுதே—மடக்கி
மலரடியிற் சேர்த்துவிட மார்க்கமுரை மாவை
இலகுபுகழ் வேலா வெனக்கு.

86

எருமைக் கடாவினிலே யேறியம ராசன்
அருகினில்வந் தென்னை யழைத்தால்—கருவற்று
மேலும் பிறக்காமல் மேதினியில் மாவையுறை
வேலவனே காத்திடுக வே.

87

ஊரார் பழிக்காம ஹள்ள மூலராமல்
சீரான வாழ்வுதருஞ் செவ்வேனே—நேராகக்
கூற்றுவனூர் வந்தென்னைக் கூப்பிடுமுன் மாவையொளி
யேற்றிடுவா யென்னுள்ளத் தே.

88

புத்திரரோ ஹ்ரூர் பொருந்து சடுகாடு
 செத்தவுடன் கொண்டென்னைச் சேர்க்குமுனம் – அத்தனே
 அன்புடைய மாவை யணிமுருகா வுன்பாதம்
 இன்பமுறத் தந்தருள்வா யே.

89

துட்ட னெனலூரார் சொல்லி விலக்கிடினும்
 கட்டியன் கால்பிடிப்பேன் கந்தனே – நட்டமிடும்
 ஈசன் மகனே ஏழிலாரும் மாவையூர்
 வாசனே காத்தருள வா.

90

குலப் படையுடனே தூதுவருஞ் சூழ்ந்துவரக்
 காலனைக் கண்டு கருத்தழிந்து – ஞாலமிசை
 பாவியுடல் வீழுமுனம் பாடிமனம் மாவையுறை
 தேவனைடி தேடுதிலை யே.

91

பாழு முடல்கமந்து பாவிமனங் கெட்டழிந்து
 மாழு முனங்கந்த மாவையான் – தோழுனென
 நீளப் பழகியவன் நெஞ்சில் நிறைந்தவன்றன்
 ரூளைப் பதித்திடுவான் ருன்.

92

வீரனெனக் கையிலே வேலெடுத்து நிற்கிறுய்
 சூர னுடல்கிழித்த சுப்ரமண்ய – தீரமுடன்
 காத்திடுக கந்தனே காலமெலாம் மாவையில்
 ஏத்திடுவோ முன்னடியை யே.

93

கூடித் திரிந்தவுயிர் கூடுவிட்டுப் போகவுடல்
தேடிச் சுடுகாட்டில் சேர்ப்பதன்முன் – நாடியெனை
வந்தவினை போக்கி வளர்மாவை வேலவனே
சிந்தா குலந்தீரச் செய்.

94

காலனுயிர் நீக்கக் கடாவில் வரும்போது
வேலவனே மாவைசேர் வேந்தனே – ஓலமிட்டு
கந்தா வெனக்குவிக் கத்திடுவேன் காத்திடுவாய்
அந்தமொடு ஆதியற்ற வா.

95

மூவுலகுங் காப்பவனே மூலமலந் தீர்ப்பவனே
தேவுலக நாயகனே செந்தாரா – பூவுலகை
என்னுயிர்விட் டேகுமுன மேற்றருள மாவைசேர்
வண்ணமயில் வாகனனே வா.

96

நாட்கள் நகர்கிறதே நாடி நமனுர்தம்
மாட்களுட விங்குவர வாயத்தம் – ஓட்டித்
துரத்திடுவாய் மாவைத் துயர்களையும் வேலா
கரங்கொண்ட வேலினைக் காட்டி.

97

அமரா வதியறையு மையா குமரா
தமராகி மாவையூர் சார்ந்தாய் – நமனுரும்
பாசக் கயிறுகொண்டு பாவியெனப் பார்க்குமுனம்
நேசக் கரமெனக்கு நீட்டு.

98

உடலுந் தளர்ந்து உலகோர் நகைக்கத்
திடமற்றுக் கோலுன்றித் தேய்ந்து - நடமாடித்
தள்ளாடி வீழுமுன் தாங்கிடவே தண்மாவை
வள்ளலே வள்ளியுடன் வா.

99

மண்புகழும் மாவை மகராஜ ராஜஸீ
சண்முக நாதகுரு தக்கபடி - விண்ணவரும்
போற்றிப் புகழ்ந்திடச்செய் பூசை தனைக்கந்தன்
ஏற்றெவர்க்கும் வாழ்வளிப்பா னே.

100

பஞ்சப் புலன்டக்கிப் பக்குவமாய் வேலவணை
நெஞ்சத் திருத்தி நினைந்துதொழும் - வஞ்சமிலாச்
செஞ்சொற் புலவனைணச் சீர்மாவைக் கந்தனே
அஞ்சலெனக் காப்பா னறி.

101

கந்தனே வாழ்க கடம்பனே வாழ்கவீசன்
மைந்தனே வாழ்கவாழ்க மாதுமை - தந்தருளும்
கந்தரா வாழ்கவாழ்க தூயனே மாவையானும்
எந்தையே வாழ்கவாழ்க வே.

திருக்காலை நாள்வரை தூத்துக்குடி தூத்துக்
காலை - இவ்வாறி செல்லும்போது செல்லும்போது
நீண்டாய்வால் வெளிநித்தியை தீவிரமாக வரவொறுத்து
நீண்ட செய்யினாலோ வெளிநித்தியை

பூத்தாய் ஜாரைய நீண்டு வெறுத்துப்போல்
விழுதுவதுமிகுஷம் - நீண்ட ஒத்துநீண்டு
நீண்டாக்காலை வெறு யெல்லாமிகுஷம் வீழ்த்துவி
நீண்ட நாள்வரையால் வசூல்தான்துவம்

நீண்டாய்வே பொய்க்குஷம் பிரித்தாலை பிரித்துப்
உடனமீட்டும் - விழுதுவித்துத்தீவி தீவித்து தீவித்து
நீண்டாக்க வீணையாகி செல்லுவினாலே ஏந்திருக்கி
நீண்ட நாள்வரை வெறுத்துப்போல்

நீண்டாய்வால் நீண்டும் நீண்டு நீண்டு
விழுதுவத்து - வாய்க்கால் வாய்க்கால்வித்துப்போல
விழுதுவித்து நீண்டு வாய்க்கால்வித்துப்போல வாய்க்கால
நீண்டு வாய்க்கால் வித்துவத்து

200

200

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ